

Brandtal I

maximalt motstånd
vi kan inte vänta längre
alltid pressa framåt
med öppna handflator

och vi skriker det
att himlen kommer närmre
att det bränner och sliter på huden

det blir höst innan det varit sommar
och det känns helt rimligt att tiden springer ifrån oss

att lamporna blinkar
att livet blir kortare
du ångrar dig och skriker åt dem att lugna sig

de har gjort oss sjuka och villiga
utan mörkerseende eller alternativ

men vi säger tack
vi säger att tiden stått still
att vi blivit trötta, blinda, ointresserade

och det är hungern, hur den brukade sitta i bröstet
som en påminnelse om allvaret
mättningen - tystnaden

vi behöver ett nytt ansikte

och nya händer att röra med

något långt ner i halsen
som spär på det akuta i situationen

du är ängslig, kantstött
aldrig långsam, hatisk

vi behöver nya händer
en ny plan för överlevnad

stillsamt? aldrig
bara framåt i alla riktningar framåt

och du är odödlig då
mitt i tiden
sällsynt oövervinnelig

och vi har inget ansikte
bara kraft
b bara kraft

och vi skjuter den

i alla riktningar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Klaramariasofia med Poeter.se id #46604 innehar upphovsrätten